

The book cover features a repeating Art Deco pattern of stylized, fan-like motifs in shades of green, purple, and pink. A large, white, circular area is centered on the cover, containing the author's name and the title. The author's name is in a simple, black, sans-serif font. The title is in a larger, black, sans-serif font, with the first letter 'S' in a decorative, purple, serif font. The publisher's name is at the bottom center in a white, sans-serif font.

F. SCOTT
FITZGERALD

SUGAUTAS
ŠEŠĒLIS

Sofoklis

F. SCOTT
FITZGERALD

SUGAUTAS
ŠEŠĖLIS

Apsakymai

Iš anglų kalbos vertė
Daiva Daugirdienė

Sofoklis

Vilnius, 2015

TURINYS

| 9 |
Reksė Martin-Džouns ir Velso princas

| 35 |
Meilė naktyje

| 59 |
Jokūbo kopėčios

| 95 |
Sugautas šešėlis

| 123 |
Bazilis ir Kleopatra

| 151 |
Pirmasis kraujas

| 175 |
Emocinis bankrotas

| 199 |
Prarastas dešimtmetis

REKSĖ MARTIN- DZOUNS IR VELSO PRINCAS

1

VIEŅĀ BALANDŽIO RYTA Ī NIUJORKO UOSTĀ GRAKŠČIAI ĩplaukĕ didingasis „Majestic“. Niekinamai prunkšĉiodamas prasilenkĕ su keliais buksyrais ir vĕzlio greiĉiu judanĉiais keltais, mirkteleĵo ĩssĩpusĉĩusiai jaunutei jachtai, piktai gargsinĉiu garo Ńvilpuku nuvĩjo kaĵkokĳ kelyje pasĩpainĩojusĳ galvĩjus plukdantĳ laiviūkštĳ. Paskui, ilgokai taikĕsis, kaip besĩsĕdanti kĕninga dama, prĩsĩšlieĵo prie atskiros savo priēplaukos ir patenkintas visiems paskelbĕ, kad ĩš Ńerbĕro ir Sautamptono kĀ tik atgabeno gerĩausĳ pasaulyje publikĀ.

Ta gerĩausia pasaulyje publika stovĕjo denyje ir kvailai moĵavo vargŃams gĩminaiĉiams, ant priēplaukos laukiantĩems paryĵietĩskĳ pirŃtĩniĕ. Netrukus ĩš laivo, milĵĩniŃku toboganu sujungto su Ńiaurĕs Amerikos ųemynu, gerĩausia

pasaulyje publika ėmė plūsti į krantą; paaikėjo, kad čia ir Glorija Svenson*, ir du „Lord & Taylor“ supirkėjai, ir Graustarko** finansų ministras su siūlymu konsoliduoti skolą, ir kažkoks Afrikos karaliukas, visą žiemą mėginęs kur nors išlipti į krantą ir jau baisiai iškankintas jūros ligos.

Laivo keleivių srautui vis plūstant ant prieplaukos, fotografai dirbo išsijuose. Staiga suskambo džiaugsmingi šūksniai: pasirodė neštuvai su dviem Vidurio Vakarų gyventojais, paskutinę kelionės naktį nusigėrusiais iki baltosios karštinės.

Denis pamažu ištuštėjo, bet ir kai paskutinis benediktino butelis pasiekė krantą, fotografai nesijudino iš pozicijų. Ir išlaipinimą prižiūrintis kapitono padėjėjas tebestovėjo prie trapo, žvilgčiojo čia į savo laikrodį, čia į denį, tarsi kažkokia itin svarbi krovinio dalis dar būtų buvusi laive. Galiausiai molą apstojusi smalsuolių minia pratisai atsiduso: „Aaak!“ Žemyn nuo viršutinio denio ėmė lipti paskutinė kompanija.

Pirmos ėjo dvi prancūzės tarnaitės su dekoratyviniais šunyčiais ant rankų, o už jų – visas būrys nešikų, žengiančių aklai ir beveik nematomų po didžiulėmis palaidų gėlių ir puokščių šūnimis. Dar viena tarnaitė, sekanti paskui juos, vedė liūdny akių berniuką, našlaitį, iš pažiūros prancūzą, o jam ant kulnų lipantis antrasis kapitono padėjėjas, akivaizdžiai nepatenkintas, tempė tris tokius pat nepatenkintus neurasteniškus vilkšnius.

---

* Gloria Swanson (1899–1983) – amerikiečių aktorė, nebyliojo kino žvaigždė.

** Graustarkas – išgalvota Rytų Europos valstybė, dažnai minima amerikiečių rašytojo George'o Barro McCutcheono (1866–1928) romane. (*Čia ir toliau vert. past.*)

Pauzė. Paskui prie turėklų pasirodė kapitonas, seras Hovardas Džordžas Vičkraftas, su kažkokia prašmatnių sidabrinų lapių kailių kupeta.

Reksė Martin-Džouns po penkerių Europos sostinėse praleistų metų grįžo į gimtąjį kraštą!

Reksė Martin-Džouns buvo ne šuo. Ji buvo pusiau mergina, pusiau gėlė; dabar, atsisveikindama su kapitonu Hovardu Džordžu Vičkraftu, spausdama jam ranką, šypsososi tarsi ką tik išgirdusi naujausią anekdotą. Visi smalsuliai, dar nenuėję nuo molo, staiga pajuto tos šypsenos virpesį balandžio ore ir atsisuko pažiūrėti.

Reksė Martin-Džouns lėtai lipo trapu. Brangią nesuvokiamo eksperimentinio modelio skrybėlę nešėsi pasikišus po pažastimi, taigi trumpučiai plaukai – kaip kokio berniuko ar kalinės – nesėkmingai mėgino bent kiek pasiplaikstyti uosto vėjyje. Reksės veidelis atrodė gaivus kaip ankstyvas vestuvių dienos rytas, tik kad į vieną kūdikiško mėlynumo akį ji buvo įsistačiusi nelemtą monoklį. Ilgos blakstienos kas keli žingsniai monoklį išstumdavo, ir ji atsainiai, linksmi juokdamasi tą arogantiškai žybsintį stikliuką perdėdavo į kitą akiduobę.

Tap! Šimtas penki svarai* jau ant molo, kuris tarytum sulingavo ir sulinko, apstulbintas jos grožio. Keli nešikai nualpo. Laivą lydėjęs didžiulis sentimentalus ryklis desperatiškai šoktelėjo iš vandens, kad dar kartą ją pamatytų, ir plyštančia širdimi vėl nunėrė į gilumą. Reksė Martin-Džouns grįžo namo.

Uoste jos nesutiko joks giminaitis – tiesiog todėl, kad iš visos giminės tik ji buvo likusi gyva. 1913-aisiais Reksės

---

* 47,6 kg.

*Tai
labai paprasta, bet mes
dažniausiai tai suvokiame tik
praradę jaunystę, kai patirtis mums
suteikia jau bevertės drąsos.*

Elegantiškasis F. Scottas Fitzgeraldas – vienas iš žymiausių amerikiečių „prarastosios kartos“ rašytojų, garsus ne tik romanais, bet ir apsakymais, gebėjęs geriausiai aprašyti savo kartą. O tai buvo džiazio amžius, kai gyvenimas atrodė lyg begalinis pokylis: naujos muzikos, naujų šokių, naujų madų ir gana laisvo elgesio era.

Literatūros kritikai tvirtina, kad kaip tik apsakymai aiškiausiai atskleidžia F. S. Fitzgeraldo prozos žavesį.

Kiekviena į šią knygą įtraukta istorija – tarsi akinantis poetiškos rašytojo vaizduotės, dramatiško požiūrio į pasaulį ir neabejotino meistriškumo blyksnis.

www.sofoklis.lt

9 786094 441417